

Міністерство освіти і науки України

Національний університет «Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

Львівський державний університет фізичної культури імені Івана Боберського

Харківський національний педагогічний університет ім. Г.С. Сковороди

Національний університет фізичного виховання і спорту України

Харківська державна академія культури

ТЕНДЕНЦІЇ І ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ХОРЕОГРАФІЧНОГО МИСТЕЦТВА У КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНО-ОСВІТНІХ ПРОЦЕСІВ

Збірник наукових праць
І Всеукраїнської науково-практичної конференції

23-25 травня 2024 року

Полтава -2024

різними ідеями та концепціями, швидко переглядати та редагувати матеріал, що сприяє більш ефективному та продуктивному творчому процесу.

Застосування відеоаналізу дозволяє хореографам та танцівникам детально аналізувати свої виступи та рухи, виявляти помилки та можливості для поліпшення. Відеозаписи виступів можуть бути використані для надання зворотного зв'язку, що допомагає учням розуміти їхні сильні та слабкі сторони, а також розвивати свої навички та вміння.

Розширена реальність (AR) та віртуальна реальність (VR) відкривають нові можливості для створення та дослідження хореографії. Вони дозволяють створювати іммерсивні та інтерактивні вистави, де глядачі можуть взаємодіяти з танцювальними персонажами та оточенням. Крім того, AR та VR можуть бути використані для створення інтерактивних навчальних матеріалів та симуляцій, що дозволяють учням отримувати практичний досвід та навички безпосередньо на практиці.

Використання сучасних технологій у навчанні та практиці хореографії сприяє розвитку цієї галузі, робить її більш доступною та інноваційною. Віртуальні класи, спеціалізовані програми, відеоаналіз та інші технології допомагають хореографам та танцівникам розвивати свої навички та творчий потенціал, що сприяє створенню нових та захоплюючих танцювальних вистав та виступів.

Жалій В.А., студент

*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

Горголь П.С., заслужений працівник культури України, доцент
завідувач кафедри хореографії і танцювальних видів спорту

*Національного університету «Полтавська політехніка
імені Юрія Кондратюка»*

ІННОВАЦІЇ ТА СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ ХОРЕОГРАФІЇ

Євроінтеграційний процес, а також поява новітніх електронних засобів збирання та передачі інформації створюють нові умови викликають нагальну потребу перегляду існуючих та впровадження інноваційних систем, методів, принципів, форм та підходів до фахової підготовки майбутніх спеціалістів. Це стосується і професійної хореографічної освіти, яка перебуває у процесі безперервного розвитку. Головною вимогою до сучасної вищої хореографічної освіти є підвищення загального рівня випускників та надання їм конкурентних переваг на світовому рівні [2].

Інновації в освіті — це створення, запровадження та поширення в освітній практиці новихосвіти, відбувається перехід системи до якіснонового стану. Інновація має багатомірне значення, оскільки складається з власне ідеї та процесу її практичної реалізації [3].

Професійна хореографічна освіта складається з міцної теоретичної бази знань, широкогоспектра практичних умінь та навичок. До комплексної системи підготовки майбутніх фахівців входять освітні курси, спрямовані на формування основних спеціальних якостей, необхідних для ефективної педагогічної, балетмейстерської та виконавської діяльності. Сучасне хореографічне навчання спрямоване на створення універсальних фахівців, що володіють різноманітною хореографічною лексикою. З цією метою до основних профільних дисциплін включено«Класичний танець», «Народно-сценічний Танець», «Бальний танець» та «Сучасний танець». Окрім дисциплін із різною стилістичною хореографічною лексикою, програма містить «Історію Хореографічного мистецтва», «Мистецтво балетмейстера», а також «Методику роботи з дитячим Хореографічним колективом» [3].

Імпровізація має на меті спонукати студента до творчої діяльності та активізувати його творчі здібності. Сучасна мистецька освіта тяжіє до максимального залучення майбутніх спеціалістів до творчого процесу. Так, під час вивчення профільних дисциплін студент пробує себе у ролі не лише

слухача, але й творця. Таким чином, він починає набувати професійного досвіду вже під час новою тенденцією, яку викликали глобалізаційні та євроінтеграційні процеси, стали майстер-класи, тренінги та семінари, на які запрошують провідних хореографів світового рівня. Заняття із закордонними викладачами дають змогу опанувати нову або розширену техніку, ознайомитися з різними формами подачі матеріалу, визначити шляхи формування власної методики викладання хореографічних дисциплін з урахуванням передового педагогічного й хореографічного досвіду [1].

Структура хореографічної підготовки в системі педагогічної освіти передбачає різноманітні форми організації навчально-пізнавальної діяльності студентів. Серед них найбільш використовуваними є лекції, практичні та лабораторні заняття, самостійні та індивідуальні роботи студентів. Сучасна лекція з дисципліни хореографічного циклу висвітлює основні теоретичні засади курсу, спрямована на збагачення студентів новітньою науковою інформацією, а також дає установку на самостійну роботу, аналіз і навчальний пошук. Вона дає можливість майбутньому педагогу-хореографу ознайомитися з науково вивіреними, сучасними, ефективними фаховими методиками, з теоретико-методологічними підходами й методичними основами викладання хореографічних дисциплін, засвоїти точно визначені наукові терміни хореографічних понять. Під час лекції відбувається не тільки ознайомлення з основними теоретичними засадами дисциплін хореографічного циклу, але й передусім формування бази для подальшого засвоєння практичного матеріалу.

Практичні заняття як форма організації навчально-пізнавальної діяльності студентів тісно пов'язані з лекційними заняттями, та є їх логічним продовженням. Тематика практичних занять упорядкована відповідно до змісту лекційного курсу і спрямована на закріплення знань, отриманих на лекційних заняттях та під час самостійної роботи. На практичних заняттях відбувається розвиток координаційних прийомів, музикальності й виразності виконання, студентам також пропонують ознайомитися з методикою вивчення

хореографічних фігур, поєднань та композицій, принципами побудови окремих частин уроку. Практичні заняття спрямовані на формування у студентів умінь використовувати сучасні технології навчання у процесі викладання дисциплін. Хореографічної спрямованості, методично правильно пояснювати теоретичний танцювальний матеріал курсу та складати танцювальні композиції з основних елементів та поєднань фігур [3].

Інтеграція теоретичних знань, практичних умінь та навичок студентів-хореографів відбувається під час проведення лабораторних занять. Лабораторні заняття з дисциплін хореографічного циклу дають змогу практично оволодіти технікою виконання танцювальних елементів та фігур, а також методикою їх вивчення. Вони передбачають формування у студентів основ педагогічно-виконавської майстерності, практичних умінь технічного виконання танцювальних фігур, поєднань та композицій, запису, читання і розбору танців.

Список літератури

1. Бех І.Д. Емоційні передумови мистецького світогляду / І.Д. Бех // Теоретичні та методичні засади неперервної мистецької освіти : зб. Матер. Наук.-методол. Семінар. — Чернівці, 2007. — С. 14–15.
2. Енциклопедія освіти / Акад. Пед. Наук. України; гол. Ред. В.Г. Кремень. — К. : Юрінком Інтер, 2008.
3. Голенкова Ю.В. Вплив засобів ритміки і хореографії на фізичну підготовленість дітей молодшого шкільного віку / Ю.В. Голенкова, Н.І. Пальчук // Теорія та методика фізичного виховання. — 2014. — № 3. — С. 39–43. — DOI: <http://dx.doi.org/10.17309/tmfv.2014.3.1106>.